

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **A. K.**, zastoupeného JUDr. Milanem Milerem, advokátem, sídlem Hartigova 1965/208, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2023, č. j. OAM-10494-25/ZR-2023, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 1. 2024, č. j. 28 A 6/2023-56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce JUDr. Milana Milera, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Žalovaný svým rozhodnutím dle § 77 odst. 2 písm. a) a f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, žalobci zrušil platnost povolení k trvalému pobytu a stanovil mu dle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců lhůtu k vycestování z území.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána opožděně.

[3] Poslední den lhůty pro podání žaloby, stanovené § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, připadl na čtvrtek 9. 11. 2023. Žaloba však byla podána u Městského soudu v Praze osobně dne 10. 11. 2023, poté byla dne 4. 12. 2023 postoupena místně příslušnému Krajskému soudu v Hradci Králové.

[4] Z uvedeného důvodu krajský soud žalobu dle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, odmítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost dle § 102 a násl. soudního řádu správního spojenou s žádostí o přiznání odkladného účinku.

[6] V kasační stížnosti stěžovatel namítal, že žaloba byla podána včas. Uvedl, že zástupce stěžovatele podal žalobu dne 9. 11. 2023. Tato skutečnost je zřejmá z data uvedeného na žalobě. Dle stěžovatele patrně došlo k omylu na straně podatelny, datum v podacím razítku je chybné a s datem podání žaloby se neshoduje.

[7] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný se ve svém vyjádření s usnesením krajského soudu ztotožnil, odůvodnění kasační stížnosti označil za účelové a absurdní.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[10] Poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná**.

[11] Jestliže stěžovatel napadá rozhodnutí soudu o odmítnutí žaloby, přichází v úvahu pouze stížní důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby. Z povahy věci nelze namítat žádné jiné důvody [srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2007, sp. zn. III. ÚS 93/06, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005-65].

[12] Dle § 72 odst. 1 s. ř. s. *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*

[13] V projednávaném případě zvláštní zákon jinou lhůtu pro podání žaloby stanoví. Dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.*

pokračování

[14] Dle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.*

[15] Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci dle doručenky založené ve správním spise doručeno do věznice Odolov dne 10. 10. 2023. Lhůta pro podání žaloby tak počala běžet dne 11. 10. 2023 a poslední den zákonné třicetidenní lhůty pro podání žaloby připadl na čtvrtek 9. 11. 2023. Žaloba však byla dle razítka podatelny podána dne 10. 11. 2023 osobně u Městského soudu v Praze a následně dne 4. 12. 2023 postoupena místně příslušnému Krajskému soudu v Hradci Králové. Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené skutečnosti, které jednoznačně vyplývají ze spisového materiálu, dospěl k závěru, že krajský soud otázku včasnosti žaloby posoudil správně.

[16] Argumentaci stěžovatele považuje Nejvyšší správní soud v popsané situaci za účelovou. Razítko soudní podatelny je v případě osobního podání na soudu, podobně jako poštovní razítko v případě doručování poštou, svou povahou razítkem úředním, je proto třeba vycházet ze správnosti data uvedeného na razítku, neprokáže-li se opak (k tomu lze *per analogiam* odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2020, č. j. 9 As 307/2018-38). K prokázání tvrzeného pochybení podatelny však stěžovatel žádný důkaz nepředložil ani nenavrhl. Za takový důkaz nelze považovat datum uvedené v žalobě, toto datum není z hlediska posouzení včasnosti podání žaloby relevantní. Žalobu podával zástupce stěžovatele (advokát) osobně na podatelně místně nepříslušného Městského soudu v Praze. Pokud by skutečně podatelna soudu stěžovatelem tvrzeným způsobem pochybila, jistě si advokát stěžovatele, jako právní profesionál, jehož úkolem je chránit práva a oprávněné zájmy svého klienta, mohl a měl pochybení na místě všimnout, a negativním důsledkům chyby tak zabránit.

[17] V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že „*veškeré listiny prokazující výše uvedená tvrzení budou doloženy v dodatečné lhůtě*“. Žádné listiny prokazující stěžovatelem tvrzené skutečnosti však soudu stěžovatelem předloženy nebyly. S ohledem na skutečnost, že kasační stížnost neměla všechny zákonem vyžadované náležitosti, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s. k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jeden měsíc (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2024, č. j. 6 Azs 5/2024-8), k doplnění avízovaných listin však nebyl povinen vyzývat ani za tím účelem stanovovat lhůtu. V této souvislosti Nejvyšší správní soud připomíná, že byl dle § 172 odst. 10 ve spojení s § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců povinen rozhodnout věc s nejvyšším urychlením, nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla kasační stížnost podána.

[18] O žádosti o přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť bezodkladně poté, co bylo doplněno odůvodnění kasační stížnosti, rozhodl ve věci samé.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl (výrok I).

[20] Výroky II a III rozhodl Nejvyšší správní soud o náhradě nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

[21] Výrokem IV Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku zaplaceného za žádost o přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč stěžovateli. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce JUDr. Milana Milera, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2024

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu